Bir Gemerek Masalı

ZENCİR KIRAN

Fuat AKKAYA

Toplumsal değişimlerin doğal sonucu olarak Halk Edebiyatı verilerinin giderek azaldığı son yıllarda; bu konu üzerine dikkatli ve düzenli bir çalışmanın yapılması gerektiği kanısındayım. Teknolojik gelişimlerin yanısıra, ülkemizin en ücra köylerinin bile bu olanaklardan yararlanmaya başladığı son yıllarda, bu yolda çalışma yapanların sık sık belirttikleri gibi, bu alanın temeli olan canlı kaynakların giderek azaldıkları ve bu değerlerin, gereğince değerlendirilemediği yadsınamamaktadır.

Bugün bu tür yakınmaların, yarın daha da yoğunlaşacağı ve Halk Edebiyatının sözlü verilerine gerekli değeri vermediğimiz için hepimizin suçlu olacağı ortadadır. Çünkü bugün Anadolunun her yöresinde tükenmez hazineler yatmaktadır. 75-80 sene köyünden dışarıya çıkmamış, o dar çevresinin değerleri ile yüklü, atalarından kalma sözlü ve özlü anlatımlarla karşımıza çıkan; o buram buram Anadolu kokan insanları, yarın bulmamız olanaksızlaşacaktır.

İşte bu anlayışla, öğrencilik yıllarında derlediğim bir masalı sunacağım, Ağustos 1971 yılında, Gemerek İlçesinin, Yeter Yıldır'ın anlattığıbu masalı teype alarak, teypten yazıya geçirdim. Elden geldiğince söyleyiş özelliklerine bağlı kalmaya çalıştım.

Halka, halk kültürüne değer verenlere; saygımı belirtirken; bu uğurda uğraş verenleri candan kutlarım. Özellikle beni bu yola yönelten, öğretmen, dost ve çilekeş Anadolu halkına şükranlarımı bildiririm.

Bir varmış, bir yoğumuş, Allahın gulu çoğumuş. Çoh demesi gunah, ız demesi sevabımış. Bir herif varmış; bu herif her sene bir avrat alır kesermiş. Gene beyle bir avrad almış, fakat avradın üzeri yüklü galmış. Avradın üzeri yüklü galınca, herif bunu kesmemiş, «sana yedi sene möhlet (zaman, müdde.) demiş.»

Gel zaman git zaman, avrad bir oğlan çocuğu doğurmuş. Oğlan çocuğu büyümüş, yedi sene temam olmuş. Avrad şindi düşünceye dalmış, oğlan «Ne düşünüyon ana » demiş. «Ne düşünüyüm yavrum, baban esgiden her sene bi avrad alır keserdi; bana da yedi yıl möhle verdiydi, günüm geldi. Beni ..babanan keseceg.» demiş. Oğlan «Eee, ondan goley ne var, ben seni kestirir miyim. Tavladan iki at çekeg, geçeg gedeg.»

Tavladan iki at çekmişler. iki halı habe doldurmuşlar, atları yüklemişler, haydi babam. Az getmişler, ız getmişler dere depe düz getmişler, bir arpa boyu yol getmişler. Ondan keyri (sonra) bir ıssız yere varmışlar. Oraya gonmuşlar.

(Orda da bir daarmen (değirmen) daşı varmış. Oğlan o daşı galdırmış. İçine bahmış ki, her bişe dolu dolu. Devin hazınasıymış. «Ana bura bize ölenecek yeter, biz bulduh» demiş. Anasını oruya goymuş, maarıya (mağaraya). Oğlan her gün ava geder keklik, davşan şunu bunu getirir anasına beslermiş. Adı Zencirgıran'mış.

Bi gundan bi gün olmuş, oğlan gene ava gedmiş. O gün de devin yohlama (yoklama) sırasıymış. Dev gelmiş ki ne gorsün daarmen daşı yoh. Maaraya girmiş ki, bi gozel hatın oturuyo. Sür aşşa (aşağı), sür yoharı; dev «seni keserim, asarım, biçerim» diyo. Sonunda devinen garı annaşıyo. Garı annaşıyo ya «benim bir oğlum var, duyarsa seni keser, bunu neydecah? (ne edeceğiz) diyo. «Neydecan, bi yerde baalıh (bağlık)

bahçelik yer var, ora savan (savalım, gönderelim); orda bir yedi başlı dev var onu yer» diyo.

Oğlan geliyo, yatıyo, kalkıyo; gene ava gedeceg. Anası «Şurda gözel bir baalıh, bahçelig yer varmış böön (bugün) de oruya get» diyo.

Oğlan gediyo, bahıyoki, anasının dediğinden de iki gat zıyada. Bi de bunun aslanı, gaplanı varmış, yanından hiç ayrılmazmış. Bir pünerin (pınarın) başına yatıyo, uyuyo. Öteden devler hücum ediyo. «Bura kim gelebilirdi?» deyi çıhıp geliyollar. Oğlan uyhudan ayıhmadan, aslannan, gaplan devi parça parça ediyo. Oğlan ayıhıyo ki; aslannan gaplanın ağzı ala gandan gözükmüyo. «İlâhi, eliniz, golunuz gırıla; bunnara kim vurmuş ola» diyo, sağına soluna bahıyo ki, devin üleşinden ortalıh gözükmüyo. Gahıyo suyun başına varıyo, mendilini çekip, sabını alıyo, aslannan gaplanın ağzını guruluyo; aslanı gaplanı yanına alıyo düşüyo yola. İcig (biraz) de keklik miklik avlıyo, çentesine atıyo, anama gotürüyüm, deyin alıp geliyo.

Dev diyo ki: «Oğlun geliyo. Bunu neydeceağ (ne yapacağız), bunu nasıl öldüreceag» diyo. Dev anasını gandırıyo, «bir yerde bi gozel var, bi gozel var, baban sefer etti alamadı; o gız bana yoldaş, sana eş, get onu al gel, deyin gandır» diyo. Oğlan geliyo. «Ana, vallaha dediğinden iki gat zıyadayımış; güllüg, gülüsdanlık, baalıh, bahçelig görsen» diyo. «Gordün ya oğlum, seni ne eyce yere gondermişim. Sabanan gene beyle (böyle) bi gözel yer varmış, oraya get. Orda bi gozel gız varmış, baban yedi sene sefer etti, alamadı. O gız sana eş bana yoldaş, o gızı get al.» «Gederim ana» diyo.

Yatıyo, kalkıyo, neyise, aslanını gaplanını yanına alıyo düşüyo yola. Sür aşşa, sür yoharı derken, az gediyo uz gediyo, dere depe düz gediyo, gene bir arpa boyu yol gediyo.

Bir yere varıyo ki: çölün yüzünde, bir garınça bir garınça çekiliyo. «Yarebbim Allah, şindi bu garıncayı bir yandan aslan, bir yandan gaplan gırar. Ya Resulullah nasıl gıyıyım da çığnadıyım. Destur, yol ver de geçeg» diyo. Garınça iki şah oluyo. Ordan aslan geçiyo, gaplan geçiyo. Garınca: «Ee, yiğidim, ben sana gerek olurum, bi ganadım dan ganad al da get» diyo. Ordan bi ganad alıyo, başına sohuyo.

Gene haydi babam, get babam. Bi yere varıyo ki; bi çoban davar yayıh (yayıp) yatıyo; bi çölün yüzünde. Ayağında da iki daarmen daşı. «Selâmüalöküm (Selâmün-aleyküm) aya daşlı çoban gardaş.» «Alöküm-selam Avcıardaş (Avcıkardeş)».

Zencirgıran av edermiş. Adı Avcıymış. «Nerediyon? (Nereye gidiyorsun)» «Hayıllı işim var ora ediyom (oraya gidiyorum)» «Ooo, ben de sana eşim ben de sana yoldaşım» Yarabbim Allah, ata bindirsem, atın belini gırar, bu nasıl gedeceg? Diyo Zencirgıran. «Eyi ya arhadaş goyunlar ne olacah?» «Sen benim için gaygı çekme, davarın işi goley» diyo. Dürrr, ag goyunum ag daş ol, gara goyunum gara daş ol diyo. Ag goyun ag daş, gara goyun gara daş oluyo. Düşüyo bunnar yola.

Gene az gediyo, uz gediyo, bir arpa boyu yol gediyo. Bi yere varıyo ki; bi köprünün üsdüne bi balıh çıhmış, güneşliyo. «Yarabbim Allah, şindi aslan gorse dutar, gaplan gorse yutar, ben bunu neydeceam? Mübarek çıhmış güneşliyo.» Bi fizah ediyo. Fizah edince balıh cumbadan suyun içine gediyo. Köprüden geçince: «Eeey yiğidim; beni gurtardın, ben sana gereg olurum, yelkemden yelke aldaet (al da git)» diyo. Onu da alıyo sol tarafına sohuyo, düşüyo yola.

Haydi babam, get babam... Bi yere varıyo ki; millet tüstüm (bütün) harman savuruyo. Bir herif bunnundan yel çıharıyo, onnar (onlar) da bunnunun (burnunun) yeliynen harman savuruyo. «Selâmüaleyküm bunnu yelliardaş (burnu yelli gardaş)» diyo varanlar. «Alöhümselam avcıardaş, ayadaşlı çoban gardaş nerediyon?» «Hayıllı işimiz var, oraediyoh (Ora gidiyoruz).» «Ben de size eşim, ben de size yoldaşım.» Ordaki adamlar «Sen gidiyon ya, kim bunnundan

— Sonu gelecek sayıda --

Bir
Gemerek
Masalı

ZENCİRKIRAN

Fuat AKKAYA

II

(Geçen sayıdan devam)

yel çıhardacah, biz tığları (tınazları) nasıl savuracah (savuracağız)?» «Adam o da gapalı galsın.»

Düşüyollar (düşüyorlar) yola. Az gediyo, uz gediyo, dere depe düz gediyo, bi arpa boyu yol gediyollar. Bir yere varıyo ki; bir herif yatmış yer dineyik (dinleyip) yatıyo. «Selâmüalöküm yer diniyen gardaş.» «Aleökümselam bunnu yelli gardaş, aya daşlı gardaş, avcıardaş.» «Nerediyon?» «Hayıllı işimiz var oraediyom.» «Ooo ben de size eşim, ben de size yoldaşım.» Yenilmiyo bu da gahıp (kalkıp) geliyo.

Az gediyollar, uz gediyollar bi yere varıyollar ki; bir herif çaya yatmış, bütün su gannına (karnına) ahıyo. «Selamüalöküm çay somuran gardaş.» «Alökümselâm, avcıardaş, çoban gardaş, bunnu yelli gardaş, yer diniyen gardaş. Nerediyonuz (nere gidiyor-

sunuz)?» «Hayıllı işimiz var.» «Ben de size eşim, ben de size yoldaşım» deyip, o da katılıyo bunnara.

Gene bi yere varıyollar ki, bir herif çam eğip, çam doğrulduyo, millet hep ordan geçiyo. Bu da bunnara gatılıyo, bunnar yediişi (yedi kişi) oluyo.

Düşüyollar yola. Az gediyo, uz gediyo, dere depe düz gediyollar, gızın gapısına varıh (varıp) çıhıyollar (çıkıyorlar). Gızın halayıhçısı varıp haber veriyo. İşte Gudidiye Hanım yediişi seni almaya gelmiş. Gıza da o gadar esger çekilirmiş, adam gelirmiş hiç biri alamazmış. İnsan gemiginden de sarayı varmış. Gızı almaya gelenlerle, yarış yapılırmış. Gene gız «Yarışımız olsun» diyo.

Yer diniyen ora yatıyo; gızın İstanbul'a mekdubu gedeceg, hanginiz götüreceg, diyo. Aya daşlı çoban gardaş ben götürürüm, diyo. Bir mektup yazıp cızıyollar. Aya daşlı çoban gardaş düşüyo yola. Bır gıçını (ayağını) galdırıh maraba, bir gıçını maşraba goyuyo, mektibi veriyo geliyo.

Gıza habar veriyollar, mektibin cüvabı geldi deyi. Gız da «Dişimde (düşümde) gördüm görmüye, bu beni alır almıya ya, hele yarışımız bitsin» diyo. Habarcılar, gızın bir sicilli pehlivanı var, onunla kim güleşecek diyollar. Çam eyih çam dorudan ben çıharım diyo.

Sicilli pehlivan çıhıyo ireli geri geziniyo. Yerin topranı (toprağını) güve (göğe) savırıyo. Neyse güleş başlıyo, vur aşşa vur yoharı derken, çam egik çam dorudan elini atınca ta cierine (ciğerine) geçiriyo, «gaç günnük (günlük) yola atıyım» diyo. Ondan keyri sonra hadi üç günden keyri düş deyi fırlatıp atıyo.

«Bu beni alır almıya ya hele yarışımız bitsin» diyo gız. Gene habarcılar «Şindi bir dar yerden arpa, buda (buğday), gatıh (katıp) dökülecek, garman çorman olacah. Sona bunnar teg teg (tek tek) seçilleceg» diyollar. Bir dar yerden arpa, buda birbirine gatılıh dökülüyo.

Oğlan şindi düşünküye dalıyo, «biz bunu nasıl seçecaah (seçeceğiz)» O yedi kişiyi topluyo. Herkes düşük (düşüp) düşük yatıyo. Bunu nasıl edecaah deyi, buda'nın başına varınca, o garınçanın yelkesi dile geliyo: «Acıvardaş biz seçerih» diyo. O gece, garınçalar arpayı budayı birbirinden bir gozelce seçiyo, bunu koşe koşe, ayrı ayrı yığıyo.

Habarcılar sabanan bahıyolar ki, beyle beyle, Guldidiye Hanım yarış bitiyo. «Bu beni alır almıya ya hele yarışımız bitsin» diyo gene gız.

Habarcılar gelig, «gızın gırh erşinden (arşından) bir fınırı (fırını) var, gızardacah, yediişi bunun üsdünden gececeğ» diyo.

Zencirgıran gene düşünküye galıyo, biz burdan geçeneceg hep yanarıh diyo emme, bunnu yelliardaş, — hani, bunnundan yel çıharıh da harman savruyollardı ya — atılıyo, «Bundan golay ne var siz heç düşünmeyin.» diyo. Bunnu yelliardaş öne düşüyo ötekiler de arhadan geliyollar. Bunnar sırası üstü dizülüyollar. Bunnu yelliardaş diyo ki : «Uşah (uşak = arkadaş) zahmarının sarı ayazı gibi mi, temısın (Temmuz) ısıcağı gibi mı ediyim?» Hepsi birden zahmarının ayazı gibi es diyollar. Bunnundan bir yel çıharıyo bi yel çıharıyo ki; fınırı buza dönderiyo, vurup geçiyollar öte.

Bu yarış da beyle bitiyo emme (ama), gızın yarışı bitmiyo ki. Habarcı geliyo diyo-ki, «gızın yedi arşın bir guyusu var, oruya yünsünü (yüzüğünü) atacah, bunu hanginiz çıhardacahsa çıhartsın» diyo. Zencirgıran atsın bahalım diyo ve guyunun başına varıyo. Hani bi köprüden geçerken, balıhdan bir yelke (kanat) aldıydı ya.. Ounun sayesinde bi balıh oluyo, suyun dibinden yünsüğünü alıp çıhardıyo. «Al yünsüğünü gız bilmem neyine neytsin» diyo, halayıhcıya verip salıyo.

Yünsük gıza varıyo, «İşimiz olur olmuya, bu beni alır almıya ya hele yarışımız bitsin» diyo gız.

Yer diniyen gardaş, «adam başına bi gazan aş bişecek, hanginiz yiyecek, bunu na-

sıl yiyecak (yiyeceğiz)» diyo. Çay somuran gardaş «bişsin ondan golay ne var» diyo.

Yedi gazan aş bişip geliyo. Çay somuran gardaş «Ben bi varıyım bahıyım hele» diyo. Varıyo bi gazanın başına, gulpundan dutup gafasına dikiyo, ötekini dutup dikıyo, aman dur onu da bize bırah diyollar. O bir gazanı da ötekiler yiyollar. Yarış bitiyo.

Gız geliyo, «Allah işini ıras getirdi (rast getirdi), o gadar asger telef (yok) oldu, beni alamadıydı, gısmet seninmiş» diyo. Gızınan oğlan, has bahçiye gidiyo, gülüyollar, eğleniyollar. Oğlanın aslanıynan, gaplanı hiç yanından ayrılmazmış. Nere giderse onnarı da götürürmüş. Oğlan «Anam yalınız galdı, ben gidip onu getirecam» diyo. Gız «Sen buruya gelirken cadı sözüne uymuşsun, gendini dikkat et» diyo.

Oğlan aslanı, gaplanı orda goyo, «bunnar senin yanında galsın, sana bişe olur» diyo. Yünsünü gıza veriyo düşüyo yola.

O yedi gişiyi de yanına alıyo ordan ayrılıyo. Çam eğik çam doğrudanı yerinde goyuyo, «hoşcaolasın (hoşca kalasın)» diyo. Yer diniyeni orda goyo «hoşcaolasın» diyo. Bunnu yellinin yerine gelince bahıyo ki, labalar hep dikili duruyo. Onu da orda bırahıyo. Ayağı daşlı çoban gardaşın yerine varınca bahıyo ki : taşlar hep duruyo, çoban gardaş düdülüyo; ağ daş ağ goyun oluyo, gara daş gara goyun oluyo. Garınçanın ganadını, balığın yelkesini bırakdıktan sona, anasının yolunu dutuyo.

Zencirgıran'ın geldiğini görünce, anası : «görüyonmu oğlum gene geliyo, b u n u neydecah» diyo. Dev; «oğluna gelince de ki; sabanan gidelim, bahçeyi gördün, gızı da gördün, yalnız seninle bi satıranç oynuyah, de» diyo.

Oğlan geliyo, hoş beş ne ise. «Gızı aldım ana, sabanan gedeg» diyo. «Gördün mü ya oğlum nasılmış?» diyo. «Gedeg getmiye ya seninınen bir satıranç oynuyah» diyo. Oynuyah ana diyo oğlan da.

Bunnar oynamıya başlıyollar. Oğlan yeniyoo meniyosa da, bi dayfe (defa) de anası yeniyo satırançta. Anası oğlunu utunca : «Yavrum seni ne yener» diyo. «Ana beni yayımın ohu yener» diyo. Getirip yayının ohuynan elini golunu bağlıyo. «Oynaşdır yavrum golunu» diyo. Oğlan bir gıpraşıyo kütür kütür gırıyo. «Doğru söyle yavrum seni ne yener, gece yarısı oldu sabanan gedecan» diyo. Oğlan da «Ana beni yalınız kekilinin teli yener» diyo. Hemen kekilinden iki tel çekiyo gollarına bağlıyo. «Oynaşdır yavrum golunu» diyo. Oynaşdırıyo emme oturup oturup galıyo.

Zencirgıran'ın elini golunu bağladıktan sonra; «Gel bahıyım topal dev» diyo. Gel deyince oğlan anasının gözüne bahıyo. Dev geliyo : Bunun sağ gözünü oyyo, sol cebine goyuyo; sağ elini kesip sağ cebine; sol elini kesip sol cebine goyuyollar. Gırh erşin (arşın) bir beze sarıp sarmalayıp, gırh erşin bir guyuya atıyollar. Hah artık gurtulduh, diyollar.

Aslannan gaplan has bahçede, gızın yanında galdıydılar ya, bunnar orda başlıyollar fizaha. Onlar eyle fizah edince; gız Zencirgıran'ın başında bir iş var diyo, bunnarı gapıp goyveriyo.

Aslannan gaplan, tozu dumana gatarah geliyollar. her biri bir yana gedip sireniyollar (bağırmak, ulumak) ikisi de guyunun başına geliyollar. Zencirgıran'ın gohusundan biliyollar, guyuyu davşannan, kekliğinen dolduruyollar ki, yesin deyi. Bir günden bir gün oluyo ki; bezirgânlar sökün ediyo. Bunnar gedip, bezirgâncının önüne geçiyollar. Sağına geçiyollar, soluna geçiyollar. Bezirgâncı diyo ki : «uşah bunnarın burda sahibi var yükünüzü buraya yıhın.» Guyunun başına geliyollar, bahıyollar ki guyuda bir adam var. Hemen birinin beline ip bağlıyollar, guyuya indirip onu çıhardıyollar. Oğlanın sesi de i- vez gibi galmış.

«Aman beni Zencirgıran'ın Hanına yetiştirin size gatırınızın yükünden çok yük bağladırım» diyo. Olur mu olur. Orda birisi galıyo, bunnar Zencirgıran'ın Hanı deyip sürüyollar. Aşşa yoharı derken, süre süre hana kadar geliyollar.

Oğlan bezirgâncıya «Allah'ı severseniz Zencirgıran'ın başı için şu köre bir çalkama getir de içsin» de diyo. Bezirgâncı diyo. Gıza varıp diyollar, işte, bir kör geldi. Zencirgıran'ın aşkı için bir çalkama getir diyo de

yinci : gız bir hoş oluyo. Çalhanıayı getiriyollar. Bu arada Zencirgıran «cebimde bir yünsük var. Onu tasın içine at» diyo, bezirgana. Bezirgân yünsüğü çalhama tasının içine atıyo ve bunu hanımınızın eline beylece verin diyo. Halayıhcılar gidip beyle beyle deyinci, gız bahıyo ki; gendinin yünsüğü. Gız yünsüğü alıp gaçıp geliyo. Bahıyo ki : Zencirgıran. Başlıyo ağlamaya, sızlamaya. «Ağlamanın sızlamanın sırası değil, bak şu adamlar bir sürü malını telef (yok) etti, bunların yükünden ziyade yük, gatırından ziyada gatır ve de yolcu et» diyo. Onlar yolcu ediyollar, onlar gediyo.

Aslanı gaplanı yanlarına alıyollar, has bahçeye gediyolar. Ağlaşıp bağrışıp yoruluyollar. Bunlar burada otururken, ötede iki sırçan boğuşup duruyo. Gız bunları seyrederken düşünküye dalıyo. O iki sırçandan biri ötekinin çekip kellesini kopardıyo. Öteki sırçan has bahçeden iki yaprak getiriyo, kellesini goparttığı sırçanın boynuna goyuyo, sırçan yekinip kalkıyo.

Zencirgıran'ın nışannısı vallaha beyle beyle oldu diyo. Gediyo sırçanın aldığı yerden dört tane yaprah alıp geliyo. Oğlan diyo ki : «Sağ cebimde, sağ gözümünen sağ elim, sol cebimde sol gözümünen sol elim var, yala da koy bahalım» diyo. Yaprahları tüprükleyip, sağ cebinden sağ gözünü çıhardıp yerine goyuyo, sol cebinden sol gözünü çıhardıp yerine goyuyo, etekileri bir bir yerine yerine goyuyo ki eskisinden sağlam oluyo. Gülüyollar, eğleniyollar, keyiflerine diyecek yok artık.

«Anam cazı sözüne uymuş, ben gedig anamı getirecam» diyo Zencirgıran. Nışannısı «Getme seni öldürür» diyosa da dinemiyo. Aslanı gaplanı gene gızın yanında goyuyo : «Bunlar sirenince hemen goyur» diyo. Bir gatır yükleyip, üstüne öteberi vuruyo, çerçi olup yola düşüyo.

Az gediyo, uz gediyo, anasının bulunduğu yere varıyo. Anasının da beş çocuğu olmuş. Anası topal devinen sırtını güneşe vermiş güneşleniyo. Bu bağırıyo : «Armud, elma alan yoh mu?» deyi. Anası «Aman öte et (öte git) öte, uşahları ağlaşdırma vereceg yoh, alacah yoh» diyo. «Aman validem ağlayıp ne olacah, aha eyle veriyim yesinler» diyo. Bu arada oğlan, ohuynan (okü ile) yayını görüyo. «Valide, şo eğri büğrü ney ki?» diyo. «O da senin boyda bir oğlum vardı; onun ohuynan yayıydı, oğlum öldü» diyo. «Başın sağ olsun validem, Allah ırahmet etsin, hepimiz ölecak (öleceğiz) » diyo. «Veriyim gurban olduğum» deyi, ohunan yayı veriyo. Oğlan da bu nasıl atılır, nasıl gurulur diyerekten topal devi gözediyo, gözedincek topal devi annından vuruyo. Dev aah deyi oruya devriliyo. «Vay eli ayayı guruyasıca, bir sürü uşağın babasını öldürdün» deyi gadın zohranmıya başlıyo. Bu arada bahıyollar ki : Aslannan gaplan tozu duman edig geliyo. Aslannan gaplanı görüncek, «Aman yavrum sen miydin? Gurban oluyum, gadan alıyım» deyi ayana (ayağına) gapanıyo. Aslannan gaplana o uşahları parça parça ettiriyo, orada ne varısa gatıra yükleyip, anasını yanına alıyo düşüyo yola.

Gızın bulunduğu yere geliyollar. Şimdi düğünleri yapılacah. «Tek oğlumun düğününü ben yaptıracam, aşını ben pişirecam, yatağını ben edecam» diyo anası. Gomşular da yazık yalınız oğlu, uzak yerden geldi, varsın anası istediği gibi etsin, diyollar.

Neyse, yemani bişiriyo, yatağını ediyo. Bu arada yema(yemeği) zehirliyo, herkesden habarsız. Bunnar yatağa girig de (giripde) yatınca, uyhuda uyur gibi gıvrılıh (kıvrılıp) galıyollar. Sabah oluyo, gözlüyollar ki, gızınan oğlan galhacah. Gözlüyollar, mözlüyollar, galhan malhan yok. Bunda bir iş var deyip içeri giriyollar ki ikisi de ölmüş.

Millet ağlaşmıya, döğünmeye başlıyor. Aslan uluyup bi yanna gidiyo, gaplan uluyup bi yanna gidiyo. Bunları yuyup yayhadıktan (yıkadıktan) sonra, teneşire goyacahları vahıt; aslannan gaplan tozu duman edig geliyollar. Meğer can suyuna gitmişler. Biri oğlanın ağzına goyuyo, biri gızın ağzına goyuyo; uyhudan uyanır gibi ayılıyollar.

Zencirgıran «anam tor gatır gelsin» diyo. Tor gatırı getiriyo, anasını kuyruğuna bağlıyo, donunun içine de kediyi goyuyo. Tor gatır gaçtıkça kedi cırmalıyo, param parça ediyo.

Düğünü ediyo, yiyip içip her murazına geçiyollar.